

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 3 rs
Antillas (Guba y Pto. Rico. 46 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

RECORTS DE 1878.

Passeu sense deixar rastre.
Lo crim no será may la clau de la llibertat.

UN ALTRE.

Després de Alemanya Espanya; després d' Espanya Italia: lo regicidi es com un contagi que invadeix alguns caps calents; algunes intel·ligències perturbadores, alguns enteniments extraviiats, y que seria contraproduhent, y donaria resultats totalment oposats als propòsits dels regicides, si per compte de ser com son l' obra de un home, fossen l' obra de un partit.

No vull dir res, perque no puch, ni del emperador de Alemanya, ni del rey d' Espanya. Sols faré notar que la política que se segueix en aquests dos països es del tot diferent de la que se segueix a Italia, ahont hi ha llibertat pel pare y per la mare, y ahont son ministres del fill del rey que vá realisar l' unitat de la pàtria, aquells republicans que per ella davan generosos la sanch de las sèvas venas.

Donchs allí, com aquí y com a Alemanya se han empleat los mateixos procediments, lo qual vol dir que l' fanatisme es cego.

* *

No fém més consideracions y aném al grà.

Era lo diumenje a un quart de tres de la tarde.

Lo rey Humberto I que havia recorregut la major part de las grans poblaciones de Italia arribava a Nàpols, baixava del tren y s' trasladava a la carretel·la descuberta en que havia de fer sa entrada a la ciutat.

Segut a la esquerra de la seva esposa la reyna Margarida, tenia al davant al seu primer ministre Cairoli qu' estava assegut al costat del prínceph real.

Com succeheix en semblants cassos eran moltes las personas que s' arriam a la carretel·la tiranhi memorials y exposicions.

De prompte un home alt d' estatura, ab una barba negra y desgrenyada, en mànigas de camisa, salta de un brinco sobre l' estrep del caruatje, s' ass-gura agafantse ab la mà esquerra al cotxe y aixeca ab la dreta un ganivet, disposat a ferir al rey.

Aquest s' adona de la acció, se fá enrera, s' ajup y s' cubreix ab lo bras per evitar lo cop que l' hi anava dirigit al cor, y la fulla del ganivet passa relliscantli sobre l' espatlla esquerra.

La reyna s' aixeca: «Salvéu al rey!» crida y ja en Cairoli agafa l' agressor pels cabells, mentras Humberto, prenent lo sabre per la vaina, descarrega un cop ab lo pom sobre l' cap del criminal. Aquest torna a aixecar lo ganivet y aquesta vegada infereix una ferida en la cuixa de 'n Cairoli.

Entré tant un capitá de l' escolta de coracers, sabre en mà se llansa sobre l' agressor y de un cop de xarrasca al cap, lo tomba a terra entre las potas del caball.

Alguns estudiants que s' trobavan entre la concurrència descarregan dos ó tres bastonadas contra l' agressor: un agent de policia l' agafa, l' subjecta y procura salvarlo de las iras del públich.

A terra hi havia quedat un ganivet: era molt petit: no tenia la fulla més que uns 12 centímetros. Lo mànec estava embolicat ab una cinta vermella. En ella s' hi llegia ab lletres negres lo següent lema: «República universal.»

* *

¿Qui era l' regicida?

Un minyó de 29 anys que s' deya Joan Passavanti. Declara qu' es fill de un poble petit, Salvia, perteneixent a la província de la Basilicata y que fá de cuiner.

Diu que no té cómplices, y que ha obrat impulsat únicament pel seu modo de pensar: que té declarada la guerra als reys: que no vol mal particularment a Humberto, sino a tots los monarcas, y que creya necessari donarlos un exemple.

També ha declarat que no pertanyia a cap societat.

No obstant se diu que haventse practicat un registre a casa seva se l' hi trobá la seva afiliació a l' Internacional y altres documents, com un manifest obrer y un projecte de constitució republicana.

Doném aquests detalls que per nosaltres no signifcan res, perque ls veyém continguts en tots los telégramas, y per lo que pujan interessar al lector.

Un antecedent penal del regicida.

Avants havia sigut condemnat pel tribunal de Palermo a uns quants mesos de arrest per haver fixat manifestos republicans. Quan lo rey Víctor Manuel vá entrar a Roma vá ha-

berhi una amnistia general, y en virtut de aquesta amnistia vá ser Passavanti posat en llibertat.

Petit era l' delictes, y no pot dirse de aixó lo que han dit alguns telégramas: que l' reo tenia molt mals antecedents.

* *

Detalls:

Quan lo jutje vá preguntarli com havia adquirit lo ganivet, vá respondre que l' havia comprat venentse l' jech, y que per aixó anava en mànigas de camisa.

Més tart, al metje que l' cura vá dirli:

«Los tribunals italians están inhabilitats per judicarme. Los tribunals italians administran justicia en nom del rey Humberto I; jo hi ferit al rey: per lo tant lo rey seria jutje y part y aixó no u consent la justicia. Tindran qu' entendre en la mèva causa ls tribunals estrangers.»

* *

Estat dels ferits:

Humberto, té una esgratinyada a l' espatlla; Passavanti algunas contusions al cap y l' ministre Cairoli una ferida a la cuixa de quatre centímetros que l' obliga a guardar llit per tenirla molt prop de un balasso que vá rebre en l' assalt de Palermo en l' any 1860.

* *

Fins aquí arriban las noticias adquiridas a l' hora d' entrar en premsa l' nostre número. Com compendrán, la *Campana de Gracia*, no s' adorm, y a horas d' ara ja hi ha a Nàpols qui pel nostre compte busca detalls y noticias sobre la vida de Passavanti, aixís com lo seu retrato autèntich, que mirarem, com en lo passat regicidi, de ser los primers en donarlo a coneixe als lectors de Espanya. Ja saben que per complaure ls, la *Campana* fá impossibles.

* *

Per lo demés no ls descriurém las festas que hi ha hagut a Italia, ab motiu de haver sortit ilés del atentat lo rey Humberto. Se tracta de un monarca liberal y de un poble liberal també. Tota la premsa italiana y estrangera sense distinció de partits, condemna l' atentat.

Alguns, del régimen polítich de Italia n' han dit: «Una república libre dintre de una monarquia tolerada.»

Fins lo Papa no vá poder resistir a la tentació y vá enviar un telégrama a D. Humberto felicitantlo.

Sols lo bisbe interí de Madrid vá negar als italians allí residents lo permis per cantar un *Te-Deum*. Casi 'ns atrevim a recordar a aquets italians que qui no vulga pols que no vaji a l' era.

Los periódichs neos aplaudeixen al bisbe y censuran al Papa. Los periódichs neos son més papistas que l' papa; no olvidan que Humberto es fill del rey excomunicat.... y desde l' reocó de las sagristias, si alguna cosa deploran es que l' ganivet de 'n Passavanti no s' haja enfonzat fins al mànec.

Aixís son los successors d' aquells jesuitas qu' esplicavan y justificavan lo regicidi.

P. K.

TEATROS.

Fins al dijous, dia en que 'escrich las revistas pocas novedades.

Comensant per l' avi dels teatros, pel teatro *Principal*, nos trobém ab que l' diumenje al dematí, a l' hora d' anar a missa, vá donar un concert clàssich, qu' es com si diguéssim música de la més fina, que n' hi havia per donar una abraçada als mestres Rodoreda y Barba.—Lo dimars vá estrenarse l' ópera *Mignon*, qu' es una de las més ajustadas que ha tret la companyia del *Principal*.—Tot aixó intercalat ab l' *Almoneda del Diablo*, cada dia més aplaudida, y presentada ab un lujo que enlluerna.—Aviat s' estrenará *Dolores*.

Al *Liceo* una de freda y una de calenta: vull dir una *Marta* molt matxucada, y un *Barbero* com pocas vegadas pot sentirse millor; no per lo Stagno que no es de la seva corda, sino per la Fossa, en Moriami y sobre tot per lo baix Maini que fá un don Bassilio com may s' haja sentit a Barce'ona. L' ária de la Calumnia val l' entrada.—Se prepara l' estreno del *Negreiro*.

Romea ha anat alternant comedias catalanas y castellanás, esperant l' estreno del *Cap de colla*, del qual los parlaré en lo próxim número. Ademés, dilluns lo concertista Tárrega, vá fer admirar la seva pasmosa habilitat en la guitarra.—*Novedats* vá donar diumenje «*La clau*

de casa», y ha estrenat dijous «*Lo full de paper*» totas dugas produccions, de 'n Pere Anton Torres. De l' última me'n ocuparé també la senmana entrant.—Lo *Circo* segueix tancat.—Al *Espanyol* s' ha estrenat un' obra *Lo siti de Girona*, que val més per l' aparato que pel llibre.—Al *Prado* «*Flama ó la hija del fuego*».—Al *Bon Retiro* «*Los perros del monte de san Bernardo*» y vagin calculant si no hi ha tela per tots los gustos.

Ja 'u deya l' didot de casa:

«*Barcelona es bona, si la bossa sona.*»

Estém treballant activament per fer sortir l' Almanach de la *Campana* pels vols de Nadal com l' any passat.

Tots los nostres col·laboradors quedan invitats a pendrehi part.

Los doném de temps fins al dissapte vinent per si volen honrarnos ab algun treball.

Ab l' ajuda seva, y l' llapis de 'n Mestres ja 'ls assegurém per endavant que será l' nostre un almanach digne de la *Campana*.

¿Qué passa a Blanes?

¿Es cert que tractantse de cobrar los consums del 77 al 78, la forsa armada vá anar a executar als més infelissos?

¿Es cert que a pesar d' aixó, en una seisso pública algun concejal vá fer notar que 'ls senyors arcaldes encara no havian pagat?

Desitjariam comprobarho, per veure si es vritat allò que dihuen, que pels infelissos son duras, las que pels caps-padres son *blanas*.

Sentim que la *Correspondencia de Barcelona* haja tingut una relliscada.

¡Ah! Y 'ns alegrarém que l' entrabanch del fiscal, no siga res.

Are aquests dias s' ha tornat a posar en planta un medi de estafar al próxim que ja estava en boga anys endarrera.

Vá un a una botiga, compra un objecte qualsevol y tira sobre l' taulell una pesseta groga.

—Aquesta pesseta es falsa, diu l' amo.

—No senyor.

—Es falsa dich.

—¿Quant s' hijuga que no? ¿Vol apostar' hi quatre duros?

—Van.

Y cap a cal argenter: aquest talla la pesseta, fá la proba y resulta qu' es de plata.

L' altre que havia falsificat la pesseta se fica 'ls quatre duros a la butxaca... y fins un altre dia.

Lo rector de las Presas (Olot) dias endarrera vá assegurar que sabia de bona tinta que tots los qu' escribim la *Campana* y tots los que la llegeixen anirém al infern irremissiblement.

Suposo que també hi anirán los caixistas, los impressors, los venedors, los corresponsals lo paperaire y fins en Lopez Bernagossi.

De manera que fins a las calderas de 'n Pere Botero podrém publicar la *Campana de Gracia* per tota una eternitat.

¡Ah sala! Llavoras si que sortirá calenta.

Los recomaném l' adquisició del *Calendari catalá* pera l' any 1879.

Conté treballs dels més coneguts y celebrats poetas catalans, y s' vén a la llibreria de 'n Lopez, al préu de una pesseta.

A l' hora en que llegirán aquestas ratllas, tal vegada estará ja aprobada la nova ley de imprenta.

De modo qu' en lo número vinent estrenarém látigo nou.

L' eminent orador Castelar ha pronunciat un discurs magnífich com tots los seus, en defensa del sufragi universal.

Los conservadors l' han mort; pero mentres durin los ecos del discurs de 'n Castelar en lo cor del poble y aquests ecos durarán sempre, viurá l' sufragi universal.

* *

En Cánovas á n' en Castelar:
—¿Qui l' hi ha donat poders per parlar en nom de la democracia?
¡Are vejin! Qualsevol se creuria que venim de l' hort. ¿Qui l' hi ha donat poders á n' en Castelar? Espanya entera.
Castelar es la encarnació de una idea, y de 'n Cánovas no se 'n cantarà gall ni gallina, qu' en Castelar será sempre la representació de la democracia.
¿Qui l' hi ha donat poders? Lo talent, l' eloquencia, l' honradés y la admiració de Espanya y de Europa!

Davant de cada estanquillo un carrabiner.
Y 'l fret comensa á sentirse.
Per caritat demaném una cosa: que á cada carrabiner se 'l proveheixi de un braseret.
Sino 'l dia méno pensat ja no hi trobarém carrabiners sino sorbetes.
Y 'ls amos dels estanquillos son capassos de péndrese 'ls.

A Madrid surt un periódich titolat «El Defensor de las clases pasivas.»
Es órgano dels cessants.
Aquests dia publicava una recepta per fer sopas d' all.
Aquest aliment será aviat l' únich que tastarém tots los espanyols; méno los amichs de 'n Cánovas.

À THOMÁS EDISON

INVENTOR DEL FONÓGRAFO, MEGÁFONO, AERÉFONO, ETC., ETC., ETC.

Edison, ¿sabs qu' es un fástich lo que temps há 'ns estás fent?
¿Sabs que tot lo tèn talent me sembla un xich pleonástich?
T' enrahonaré ab crud-sa, pero més franch que ningú...
(¡Ara veig que 't dich de tu!
Bah! dispénsam la franquesa).

Has de calcular que á Espanya de servey no 'ns en fas cap, porque aquí, 'l que méno, sab tant com tú y encara 't guanya.
Fas una nova invenció y quan aquesta apareix, aquí dihém:—No serveix, nosaltres ho fem milló.

Tu 'ns dõas grans espectacles fent miracles á manats; nosaltres fem disbarats més grossos que 'ls tẽus miracles.
Nosaltres no treballém, no menjém res y vivim, paguem lo que no tenim y 'l que 'ns debuen no 'n cobrém.

Tenim sobre un hivern crú, y á pesar d' ua temps que 'ns frisa, casi anèm sense camisa.
Vaja ¿hi anirías tú?
¿Qué 'n treus de apurá 'l talent trayent sempre cosas fútils, publicant invents inútils?
Créame, 't cansas vanament.

Quan tú 't vas pensá inventar lo megáfono pe'ls sòrts, aquí á Espanya ja eran morts lo primers que 'l van usar.
Lo govern espanyol tẽ un megáfono disforme.

¿Que algú fa 'l sòrt? ¿S' Donchs, mormal!
¡Ja 't dich jo que se 'l senti bèl!

¡La ploma eléctrica! Aquí casi no s' usan las plumas; los fiscals no estan per bromas y 'l qu' escriu va á la cangri.
Pues si 's vehnen plumas soltas son, y á fé que van en popa, las dels barrets de la tropa:
¡d' aquestas si que n' hi han molts!

¡Lo fonógrafo! Bran cosa! De sers que parlan y riñen, y no saben lo que 's diñen, ne tenim tants, que 'ns fan nosa.
Y... cuydado ab lo fiscal!
Qui sab que 't pot succehir si acás t' arriba á surtir un fonógrafo ilegal!

¡Y 'l transmetre en un sol fil tants partes á la carrera!
Aquí 'u fem d' una manera més curiosa y més gentil,

Apurant medis sutils, (quan no s' espatllan las vias), enviém casi ab dos dias un parte... per quatre fils.

¡Y alló de bressá als infants!
¡Quisa invenció més raquítica!
Prou que 'ls adorm L' Política ab los sens alegres cants.
Ves si dèn cantá ab ajust que, ab sa influencia divina, fins la industria y la marica també dormen que es un gust.

Citaré per acabar la llum eléctrica. ¡Pobret!
¿Llum? Llum es lo que 'ns sobra: si 'ns en deixessin gastar.
Mentras ta invenció darrera deixa als pobles assombrats, aquí 'ns teus embabiecats davant de una llumnera.

Ja veus ab ma explicació que tos plans no s' agraheixen: los uns, porque no 'ns serveixen; altres, porque 'u fem milló.
Déixat, donchs, d' enlluhernarnos ab cosas improductivas: busca ideas positivas que més fruyt pugan donarnos.

¿Vols que 'l crit del tèn talent voli en alas de la fama?
Inventa 'ns alguna trama per treure l' Ajuntament.
Y si de tant art disposas y aquesta proba 'ns surt bè, 'ns darás un plan també per poder treure... otras cosas.

C. GUMÁ.

Los constitucionals pujarán, no hi ha més, pujarán.

Aixís ho deya un conegut mèu que tẽ 'l mal gust de serne, fent un gran badall, mentres jo l' hi responia:

—Sí, home, sí, pujaréu plens de pólvora com pujan los cohets voladors. Amunt gastantvos pel camí tota la carga ab esquitxos, y cayent tot de un plegat com cauhen los cohets. Un tros de cartró y una canya.

A Madrid ja ha tornat á servir l' Hipódromo, mentres á provincias nos morim de gana.

Ha tornat á servir l' Hipódromo y un caball que ha corregut més que 'ls altres ha guanyat 40 mil rals en una carrera.
¡Magnífica carrera la de caball!

* * *

Un cessant deya:
—No hi ha justicia á Espanya. Als caballs que corren se 'ls dona dos mil duros, y jo que tot lo dia corro darrera 'l cotxe del ministre no 'n puch treure un xavo.

Dinhen qu' entre en Cánovas y en Romero Robledo hi ha hagut una pelotera.

En Romero Robledo es amich, segons sembla, dels qu' escrihuen *La Filoxera*, periódich que surt á Madrid y que ataca á n' en Cánovas y 's burla de tots los de la seva patuleya.

No seria poch bonich que are aquesta *filoxera* assequés la vinya ministerial!

Una escena del porvenir.
Vindrà un dia á no tardar, que 'ls constitucionals que tantas esperansas alimentan las perderán totas.

Llavors quan algun d' ells vaji á cal barber, á ferse afeitar, si dona una pesseta n' hi tornarán no més que mitja.

—¿Y aixó? preguntará 'l sagastí...
—Jo l' hi diré, farà l' barber, ab aquestas decepcions se 'l hi ha allargat la cara de tal manera, que hi he tingut doble feyna.

A Berga hi ha un centro católich y un capellá que diu que son condemnats los que no 's fican al Centro.

Bè es veritat que aquest mateix capellá excomunica als que llegeixen la *Campana*, y no deixa entrar á la iglesia á las donas que van sense mantellina.

Francament, tot aixó son capritxos.

A mí las donas, si son guapas, tant m' agradan ab mantellina com sense.

En un poble de la ribera del Llobregat. Lo cas es histórich.

Un company vá ab altres al café: aquests demanan y aquell no.

—Miri, fá 'l mosso: d' aquí no se 'n vá ningú sense pendre alguna cosa.

—Está molt bè.
Vè l' hora de marxar: tothom paga, y aquell fulano qu' es molt tranquil s' endú una copa y una cullereta.

—Aixó es un robo, fá 'l mosso al adonarse'n.
—No minyó: tú m' has dit no podia anárme'n sense pendre alguna cosa. Jo obeheixo.

Al Vendrell, un predicador tant grás que casi no cabia á la trona:

«Guarden als vostres fills de certas reunions y societats; guardèulos d' aquestas obras, d' aquestos periódichs, de aquestas novelas, de aquestas láminas, de aquestas *Campanas de Gracia!*»

Aquest sant varó predicava un novenari de ánimas.

Vostés dirán:—¿Ahont son las ánimas en pena? Aixó es lo que dich jo, qu' estich molt tranquil. Si serán los capellans grassos!

Mossén Mantero la continua predicant, qu' es un contento.

Primer contra l' espiritisme.
Are sembla que las vol empendre contra 'l socialisme y 'l comunisme.

Se 'm figura que las *societats* de San Vicents de Paul y de San Lluís y las *comunitats* religiosas pagarán la patenta.

A lo méno jo comensaria per aquí.

Mirant lo Faust:
Tothom sab com acaba 'l tercer acte. Ab un petó.

Una mare y una filla s' ho están mirant desde un palco.

La mare:—Aixó filla mèva es molt poch decent; pero posat en música, pot passar.

La filla:—Ay mamá, fásimene'n ensenyar, de música d' aquesta.

De l' Academia de Medicina de Valencia han desaparecut vuit sillons grans.

No 'ls ha robat ningú, ells mateixos se 'n han anat. Naturalment, com que tenen peus....

A Madrid ván construirse uns mercats, que ván costar á l' empresa 8 milions.

Are l' Ajuntament tracta de adquirirlos y 'n dona 26 milions.

Dèn multiplicava 'ls pans y 'ls peixos; los conservadors multiplican los milions.... per donarlos als altres.

En quan al poble, paga boig!

Lo fret comensa á sentirse.
Recepta per ferse 'l passar per medi de la llenya sense necessitat de cremarla.

Agafan un boscall, se 'l carregan á l' espatlla y comensan á corre de un cantó al altre.

Si al cap de set minuts no suan, se 'n carregan dos.

Los xinos fuman opi y están amodorrats.
Lo govern xino ha manat arrencar totas las plantacions d' opi, porque vol que 'ls seus súbdits estigan ben deserts.

No obran de la mateixa manera 'ls diputats ministerials: cada un dels seus discursos es una racció d' opi, y 'l govern aixó es lo que vol: que dormin.

Sis presos han fugit de la presó de Balaguer. Aquests mestres podian deixar un paperet dihent:

«Considerant que l' Estat nos tẽ de mantenir; considerant que 'l govern es pobre; considerant que no es just que 'ns estém nosaltres menjant la sopa boba; presentém la dimissió del nostre càrrech de presos, y 'ns n' aném á pendre la fresca.»

Escollin, senyors moderats, ¿acceptan ó no acceptan la tolerancia religiosa?

—Ja veurá, he consultarém ab lo Papa.

Encare tenen papá!...

Los moderats me fan l' efecte de aquell vell de vuitanta anys que plorava.
 —¿Qué teniu? varen preguntar-li.
 —L' papa m' ha pegat.
 —¿Encare teniu papa? ¿Y perque 'us ha pegat?
 —Perque anava a buscar una medicina per l' avi qu' está malalt y he trencat l' ampolla.

Un senador, lo Sr. Becerra ha demanat l' establiment de l' ensenyansa gratuita y obligatoria.
 Un ministre, lo ministre de Foment, s' hi ha oposat.
 Es natural; com més burro siga 'l país, més facilment portará l' albarda conservadora.

Un periódich de Madrid:
 —«Sembla que 'l Sr. Posada Herrera pensa retirarse de la vida pública.»
 Jo:
 —No es exacte: lo que sembla realment es que la vida pública pensa retirarse del Sr. Posada Herrera.»

Notabilitats moderadas:
 Lo compte de Chesté.
 Lo compte de Valmaseda.
 Lo compte de Puñoenrostro.
 Y altres comptes que no s' acabarian may.
 De modo que 'l partit moderat es lo partit dels comptes.
 Per xó tracta d' arreglarse 'ls.

Encare no sabem si las corts actuals durarán tres anys ó cinch anys.
 Encare no sabem si hi haurá crisis ó no hi haurá crisis.

¡Ah! Estém en lo millor dels païssos possibles.
 En Cánovas diu que 'l dia 15 de Febrer plantejará la crisis. Aixís son las crisis dels conservadors, com las lletras de cambi vencen a tal dia.

Pero 'ls que confían que 'l dia 15 de Febrer s' acabarà la dominació de 'n Cánovas, van errats de comptes. En Cánovas no cau fins al dia 30 de Febrer, es a dir, un dia que no es al calendari.

Un pare de familias té dos fills molt calaveras. No sap per quin cantó girarse, y exclama:
 —De bona gana al que 'm librés del un, l' hi regalaria l' altre.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Almira, Pau Sala, Chicha, J. Masó y Trill.
 Las demás que no s' mencionan no 'as s' rveixen com y tampech lo qu' envian los ciutadans J. Plá, Noy de 'n Xicu, Gimnástich, Neva de la T., Chicha tabernera, J. B. Mombrú, Quimet, E. G. Rachs, A. Español, M. Ll. de Baca, Saragata, Pá y Naps, Pausa, N. Filipopoli y Escarrás del Obrador.

Ciudadá Chicha: Publicarém la mudansa y 'l trenca-clephas.—Perico Idem lo gero-glí-fich.—C. Loñip: Es mes lo que tenim rebut relativament que l' puesto de que disposem. Tinga un xiquet de paciéncia.—L. C y Tristany: Respecte del pont no té prou rahó en nostre concepte: lo demés ho trobém mes propi de un diari local que de un semanari del carácter del nostre.—Tio petit: Publicarém un trenca-caps.—Micaló de Sarriá: Item lo quadrat de paraulas.—Tietella y C.: L' hi insertarém dos gero-glí-fics y un trenca-caps.—Lector de la Campana: Gracias per la noticia.—A. S. Idem: lo mateix l' hi dihem.—Pseudónim: Mirarém d' insertar la poesia.—E. C.: Per mor d' Dè i no e las piqui tant fortas: vol que 'ls de Torelló no s'igan llanuls? Enhorabona; pere consii que no 'ns dirigim a tots sino a alguns.—Bofí de S. J.: Hem parlat de l' última noticia qu' es la més propia per La Campana.

SOLUCIONS.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Millonari.
2. ID. 2.ª—Cadena.
3. ENDEVINALLA.—Trinitat.
4. MUDANSA.—Malla.—Mella.—Milla.—Molla.—Mulla.
5. QUADREAT DE PARAULAS.—P i p a
I n e s
P e p a
A s a s

6. GEROGLÍFICH.—Casaca vella taca segura,
 Ha endevinat totas las solucions lo ciudadá Pa y naps; Ch. Tabernera, y Neva de la T., 5 Chicha; 4 G. Loñip, Almira y Gimnástich; 3 Perico y 2 no més Noy de 'n Xico.

XARADAS.

L.

De dos tres prima
 soch arribat:
 mon cor s' anima
 puig molt estima
 ten front nevat.
 Ja estich llest nena
 de lo viatge,
 porto a l' esquena
 y 'm dona pena
 tot l' equipatge.
 Dos hu Pepeta,
 dos hu salero,
 dins l' escaleta
 per fer brometa
 jo avuy t' espero.
 Adeu bufona,
 dos quarti depressa,
 un' altra estona
 ja t' diré mona:
 are tinch pressa.

UN PARE NOU.

II.
 Per lo del gas, Barcelona
 hu tres al senyor total
 de forchs d' alls una corona
 ¿No estará dos hu?—Bè u val.

ENDEVINALLA.

Una lletra consonant
 y un sentit del cos humá
 fan lector. lo que en Espanya
 per desgracia hém de passar.

MUDANSA.

Al tot que buscava un tot
 vaig trobá un tot pel carré
 y al cullirle vaig sabé
 que feu tirat a un xicot
 que havia robat un pot
 d' allí a casa 'l confité.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Sustituir los pichs ab números que multiplicats horizontal y verticalment l' un ab l' altre los de cada ratlla donguin totas ellas un producto de 4.032.

SINONIMIA.

Com que are 's tot en Pasqual
 y de 'n tot era criat,
 dos parells d' einas l' hi he dat
 y una molt bona total.

ANAGRAMA.

Lo marit de la prime'a
 com que segona molt bé
 porta perdius y 'm diu: Tersa
 queda 't la que vulguis més

POBRE
 SER RICH
 SER RICH

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mttj.
 Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22.

COSAS DE LA SENMANA.

Ni Mr. Bidel se veyá més apurat qu' aquest home.

Nos ha defensat, per part nostra li doném las gracias.

Ab tot y tant llorer potser no n' hauria prou per l' estofat qu' ha donat als contraris.